

Sygn. akt VIII U 1691/18

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 października 2018 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSR del. Magdalena Kimel
Protokolant:	Justyna Jarzombek

po rozpoznaniu w dniu 3 października 2018 r. w Gliwicach

sprawy E. J.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

o świadczenie przedemerytalne

na skutek odwołania E. J.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

z dnia 21 marca 2018 r. **nr** (...) - SP5 - (...)

zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznaje odwołującej E. J. świadczenie przedemerytalne od dnia (...)

(-) SSR del. Magdalena Kimel

Sygn. akt VIII U 1691/18

UZASADNIENIE

Decyzją z 31 marca 2018 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. działając na podstawie ustawy z 30 kwietnia 2004 r. o świadczeniach przedemerytalnych odmówił ubezpieczonej E. J. prawa do świadczenia przedemerytalnego. W uzasadnieniu wskazał, że ubezpieczona została zwolniona za wypowiedzeniem przez pracodawcę na podstawie art. 30§2 pkt 2 w zw. z art. 100 kodeksu pracy, zatem nie były to przyczyny wyłącznie dotyczące pracodawcę. Tym samym w ocenie organu rentowy nie zostały spełnione przesłanki do przyznania spornego świadczenia.

Z powyższą decyzją nie zgodziła się ubezpieczona. Wniosła odwołanie, w którym domagała się zmiany zaskarżonej decyzji i przyznania prawa do spornego świadczenia. Wskazała, że prawdziwe przyczyny wypowiedzenia umowy o pracę dotyczyły pracodawcy i obejmowały kwestie organizacyjne i ekonomiczne.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy podtrzymał swoje dotychczasowe stanowisko w sprawie i wniósł o jego oddalenie.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Ubezpieczona E. J. urodziła się (...)

W dniu 1 lipca 2016 r. ubezpieczona zawarła umowę o pracę na okres próbny do dnia 30 września 2016 r. z K. P. (...). W dniu 30 września 2016 r. zwarta została umowa o pracę na czas określony do dnia 30 czerwca 2019 roku. E. J. zatrudniona była w pełnym wymiarze czasu pracy na stanowisku sprzątaczkki. Do jej obowiązków należało sprząkanie pomieszczeń biurowych, siłowni oraz placu zlokalizowanego przed głównym budynkiem.

Właścicielem (...) Grupy (...) jest K. R.. Przedmiotem prowadzonej przez niego działalności jest handlem tytoniem, prowadzeniem klubów fitness i siłowni. W 2017 r. K. R. zatrudniał ok. 21-23 pracowników.

W dniu 31 maja 2017 r. pracodawca wręczył ubezpieczonej oświadczenie o rozwiązaniu umowy o pracę za wypowiedzeniem z zachowaniem miesięcznego okresu wypowiedzenia, który upłynął w dniu 30 czerwca 2017 r.

Przyczyną rozwiązania z ubezpieczoną umowy o pracę były problemy finansowe pracodawcy, który rok 2016 zakończył ze stratą. Sytuacja na rynku tytoniowym w tym okresie była bardzo trudna i dynamiczna. K. R. poszukując oszczędności postanowił zlikwidować stanowisko sprzątaczkki, zwolnił magazyniera, sprzedał samochody.

Na miejsce ubezpieczonej nie została zatrudniona inna osoba. Należące do niej obowiązki zostały rozdzielone na innych pracowników.

K. R. nie miał zastrzeżeń do pracy ubezpieczonej.

Do 30 czerwca 2017 r. ubezpieczona legitymowała się okresami składkowymi i nieskładkowymi w wymiarze 35 lat i 2 dni.

Po rozwiązaniu ww. stosunku pracy została zarejestrowana jako osoba bezrobotna.

Z zaświadczenia z 5 stycznia 2018 r. wydanego przez Powiatowy Urząd Pracy w T. wynika, że ubezpieczona w okresie od 3 lipca 2017 r. do 4 stycznia 2018 r. (czyli przez ponad 6 miesięcy) była zarejestrowana jako osoba bezrobotna z prawem do zasiłku. W okresie pobierania zasiłku dla bezrobotnych ubezpieczona nie odmówiła bez uzasadnionej przyczyny propozycji odpowiedniego zatrudnienia lub innej pracy zarobkowej w rozumieniu ustawy o promocji zatrudnienia, albo zatrudnienia w ramach prac interwencyjnych lub robót publicznych. Z dniem 4 stycznia 2018 r. wypłata została wstrzymana w związku z oświadczeniem ubezpieczonej o przejściu na świadczenie przedemerytalne.

W dniu 10 stycznia 2018 r. ubezpieczona wniosła do organu rentowego o przyznanie jej prawa do świadczenia przedemerytalnego. W chwili złożenia wniosku była zarejestrowana jako osoba bezrobotna. Wniosek ten złożyła z zachowaniem 30 dniowego terminu od dnia wydania przez PUP dokumentu poświadczającego 6-miesięczny okres pobierania zasiłku dla bezrobotnych, tj. w 5 dniu od jego wydania.

W trakcie postępowania przed organem rentowym, w piśmie z 19 lutego 2018 r. K. R. wskazał, że ubezpieczona została zwolniona na podstawie art. 30§1 pkt 2 Kodeksu pracy w związku z niepełnym stosowaniem art. 100 Kodeksu pracy. Pismo zostało przygotowane przez biuro rachunkowe współpracuje z (...) Grupą (...) i podpisane przez K. R., który nie zastanawiał się nad treścią pisma.

Zaskarżoną decyzją z 21 marca 2018 r. organ rentowy odmówił ubezpieczonej prawa do spornego świadczenia z przyczyn wyżej podanych.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dokumentów znajdujących się w aktach organu rentowego i aktach osobowych ubezpieczonej; zeznań świadka K. R. złożonych na rozprawie w dniu 3 października 2018 r. (k.28-29); zeznań ubezpieczonej złożonych na rozprawie w dniu 3 października 2018 r. (k.30).

Sąd dał wiarę zeznaniom świadka K. R. uznając je za spójne, logiczne i przekonywujące. Z ich treści wynika w sposób nie budzący wątpliwości, że faktyczną przyczyną rozwiązania z ubezpieczoną umowy o pracę były przyczyny leżące po

stronie zakładu pracy, a związane z jego sytuacją finansową. Świadek, który był pracodawcą ubezpieczonej przyznał, że w tym okresie przedsiębiorstwo ponosiło straty. Podjęto szereg czynności zmierzających do poczynienia oszczędności.

Świadek wyjaśnił również, że przygotowanie pisma z 19 lutego 2018 r. adresowanego do organu rentowego zlecił biurowi rachunkowemu. Nie analizował treści pisma, nie ingerował w jego treść, wychodząc z założenia, że „biuro wie co robi”. Jednocześnie przyznał, że do pracy ubezpieczonej nie miał żadnych zastrzeżeń.

Natomiast zeznania świadków K. J. i M. J. nie wniosły niczego do sprawy. Świadkowie nie posiadali żadnej wiedzy dotyczącej przyczyn rozwiązania z ubezpieczoną stosunku pracy.

Sąd uznał materiał dowodowy za wiarygodny, kompletny i pozwalający na poczynienie ustaleń faktycznych.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie ubezpieczonej zasługuje na uwzględnienie. Zaskarżona decyzja jest nieprawidłowa.

Przedmiotem sporu w niniejszym postępowaniu było ustalenie, czy ubezpieczona spełnia warunki do przyznania jej prawa do świadczenia emerytalnego, zwłaszcza ustalenie, czy rozwiązanie umowy o pracę z ubezpieczoną nastąpiło wyłącznie z przyczyn dotyczących zakładu pracy. Od spełnienia tej przesłanki zależało przyznanie ubezpieczonej prawa do spornego świadczenia.

Zgodnie z art. 2 ust. 1 pkt. 5 ustawy z 30 kwietnia 2004 r. o świadczeniach przedemerytalnych, prawo do świadczenia przedemerytalnego przysługuje osobie, która do dnia rozwiązania stosunku pracy z przyczyn dotyczących zakładu pracy, w rozumieniu przepisów ustawy o promocji zatrudnienia, w którym była zatrudniona przez okres nie krótszy niż 6 miesięcy, posiada okres uprawniający do emerytury, wynoszący co najmniej 35 lat dla kobiet i 40 lat dla mężczyzn.

Ponadto, zgodnie z art. 2 ust. 3 ww. ustawy świadczenie przedemerytalne przysługuje osobie określonej w ust. 1 po upływie co najmniej 180 dni pobierania zasiłku dla bezrobotnych, o którym mowa w ustawie o promocji zatrudnienia, jeżeli osoba ta spełnia łącznie następujące warunki:

- 1) nadal jest zarejestrowana jako bezrobotna;
- 2) w okresie pobierania zasiłku dla bezrobotnych nie odmówiła bez uzasadnionej przyczyny przyjęcia propozycji odpowiedniego zatrudnienia lub innej pracy zarobkowej, w rozumieniu ustawy o promocji zatrudnienia, albo zatrudnienia w ramach prac interwencyjnych lub robót publicznych;
- 3) złożyła wniosek o przyznanie świadczenia przedemerytalnego w terminie nieprzekraczającym 30 dni od dnia wydania przez powiatowy urząd pracy dokumentu poświadczającego 180-dniowy okres pobierania zasiłku dla bezrobotnych.

W rozpoznawanej sprawie spór dotyczył wyłącznie oceny, czy do rozwiązania umowy o pracę z ubezpieczoną doszło z przyczyn dotyczących zakładu pracy. Spełnienie pozostałych warunków nie było sporne, ubezpieczona posiadała 35 lat okresów składkowych i nieskładkowych, pobierała zasiłek dla bezrobotnych przez 6 miesięcy, zarejestrowana była jako osoba bezrobotna, nie odmówiła bez uzasadnionej przyczyny podjęcia zatrudnienia, złożyła wniosek o świadczenie przedemerytalne w terminie.

Z zebranego w sprawie materiału dowodowego wynika, że spełniony został warunek rozwiązania stosunku pracy z przyczyn dotyczących zakładu pracy, o których mowa w ustawie o świadczeniach przedemerytalnych. Zwrócić uwagę należy, że przepisy tej ustawy w celu wyjaśnienia pojęcia „z przyczyn dotyczących zakładu pracy” odsyłają do ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (Dz.U nr 99, poz 1001).

Zgodnie z art. 2 ust 1 pkt 29 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (Dz. U. Nr 99, poz. 1001) ilekroć w ustawie jest mowa o przyczynach dotyczących zakładu pracy - oznacza to:

a) rozwiązanie stosunku pracy lub stosunku służbowego z przyczyn nie dotyczących pracowników, zgodnie z przepisami o szczególnych zasadach rozwiązywania z pracownikami stosunków pracy z przyczyn nie dotyczących pracowników lub zgodnie z przepisami ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. - Kodeks pracy (Dz. U. z 2014 r. poz. 1502 i 1662), w przypadku rozwiązania stosunku pracy lub stosunku służbowego z tych przyczyn u pracodawcy zatrudniającego mniej niż 20 pracowników,

b) rozwiązanie stosunku pracy lub stosunku służbowego z powodu ogłoszenia upadłości pracodawcy, jego likwidacji lub likwidacji stanowiska pracy z przyczyn ekonomicznych, organizacyjnych, produkcyjnych albo technologicznych,

c) wygaśnięcie stosunku pracy lub stosunku służbowego w przypadku śmierci pracodawcy lub gdy odrębne przepisy przewidują wygaśnięcie stosunku pracy lub stosunku służbowego w wyniku przejścia zakładu pracy lub jego części na innego pracodawcę i niezaproponowania przez tego pracodawcę nowych warunków pracy i płacy,

d) rozwiązanie stosunku pracy przez pracownika na podstawie art. 55 § 1¹ ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. - Kodeks pracy z uwagi na ciężkie naruszenie podstawowych obowiązków wobec pracownika;

W toku postępowania przesłuchany w charakterze świadka pracodawca ubezpieczonej K. R. zeznał, że wyłączną przyczyną rozwiązania z ubezpieczoną umowy o pracę była trudna sytuacja finansowa zakładu pracy. Musiał poczynić oszczędności, w tym celu sprzedał samochody, zwolnił magazyniera, zlikwidował stanowisko sprzątaczkki. Starał się utrzymać równowagę finansową. Obowiązki ubezpieczonej przejęli inni pracownicy.

Świadek w sposób przekonywujący wyjaśnił treść pisma skierowanego do organu rentowego w którym podał że ubezpieczona została zwolniona za wypowiedzeniem przez pracodawcę na podstawie art. 30 § 1 pkt 2 kp, w związku niepełnym stosowaniem art. 100 kp. Przyznał, że nie przywiązywał zbyt wiele do treści tego pisma, nie ingerował w jego treść, pozostając w przekonaniu, że biuro „wie co robi”. Jednocześnie z jego zeznań w sposób nie budzący wątpliwości wynika, że nie miał zastrzeżeń do pracy powódki, a jedyną przyczyną uzasadniającą zwolnienie była sytuacja finansowa pracodawcy, która zadecydowała o zlikwidowaniu stanowiska pracy powódki.

Mając powyższe na uwadze, do rozwiązania z ubezpieczoną umowy o pracę doszło „z przyczyn dotyczących zakładu pracy” w rozumieniu ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy.

Spełnienie przez ubezpieczoną pozostałych przesłanek było bezsporne. Ubezpieczona:

- pracowała w (...) co najmniej przez 6 miesięcy (umowa zawarta na czas określony od 1 października 2016 r. do 30 czerwca 2017 r.),

- do momentu rozwiązania stosunku pracy legitymuje się co najmniej 35 letnim okresem składkowym i nieskładkowym;

- przez co najmniej 6 miesięcy od rozwiązania stosunku pracy pobierała zasiłek dla bezrobotnych (od 3 lipca 2017 r. do 4 stycznia 2018 r.),

- w okresie pobierania ww. zasiłku nie odmówiła bez uzasadnionej przyczyny przyjęcia propozycji odpowiedniego zatrudnienia lub innej pracy zarobkowej, w rozumieniu ustawy o promocji zatrudnienia, albo zatrudnienia w ramach prac interwencyjnych lub robót publicznych;

- wniosek o przyznanie świadczenia przedemerytalnego złożyła w terminie do 30 dni od dnia wydania przez PUP zaświadczenia poświadczającego 6-miesięczny okres pobierania zasiłku dla bezrobotnych (wniosek złożyła w dniu 10 stycznia 2018 r., a zaświadczenie otrzymała 5 stycznia 2018 r.);

- nadal jest zarejestrowana jako osoba bezrobotna.

Reasumując, ubezpieczona spełniła wszystkie przesłanki uprawniające ją do otrzymania spornego świadczenia.

Mając na uwadze powyższe, Sąd na podstawie art. 477¹⁴§2 kpc zmienił zaskarżoną decyzję, w ten sposób że przyznał ubezpieczonej świadczenie przedemerytalne od dnia 11 stycznia 2018 r., tj.: od dnia kolejnego od dnia złożenia wniosku o przyznanie spornego świadczenia zgodnie z art. 7 ust. 1 ustawy o świadczeniach przedemerytalnych.

(-) SSR del. Magdalena Kimel.